

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. In Occidente Relatio de dubiis fidei Romam missa à Conciliis Africanis, ut gesta firmarentur. Innocentius has Relationes sedi suæ vindicat ex consuetudine, & ex canone.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

nes ad sedem apostolicam in causis fidei mittebantur, ut de integro cognitione habita, quod à synodis iudicatum erat, illius sedis decreto firmaretur. Damnata Pelagij & Celestij hæresi, Concilium Milevitanum & Carthaginense ad Innocentium retulerunt. Sed quo fine, ex eorum verbis addicemus: *Hoc itaque gestum, Domine frater, summa caritati tue intimandum duximus; ut statutis nostræ mediocritatis, etiam apostolicæ sedis adhiberetur auctoritas, inquit Milevitanum Concilij, & Carthaginensis, & Milevitanum, cognitio habita est in Synodo Romana ab Innocentio: qui Iulium Episcopum Aurelio Episcopo Carthaginensi restituit, cum apostolicæ sedis ad Relationem duplicis Synodi iudicatis. Rectè & ex ordine iudiciorum Relationem vocat synodicam epistolam ad se missam. Quam dictione etiam utitur in epistola ad Aurelium & Augustinum. Vestris Relationibus respondentes rescripsimus: Et in literis ad Concilium Milevitanum datis: Fiant enim necesse est cautiore, cum inventores malorum ad duplicis relationem synodi, sententia nostra statutis viderim ab ecclesiastica communione se junctos. Ius istud Relationum sedi apostolicæ & ex antiqua consuetudine, & à Canonibus sibi vindicavit Innocentius, eâ epistolâ, quam iis verbis conceptam observavit Augustinus, quæ sedis apostolicæ Sacerdotem decebant. Cujus epistolæ ad Concilium Milevitanum data sententia eò tendit, ut doceat antiquam esse regulam, & canonem, ut de rebus dubiis, præsertim si de fide agatur, ex omnibus provinciis ad Romanam Ecclesiam referatur, ut quæ sequenda sint, omnibus Ecclesiis promantur: Diligenter, inquit, & congruè apostolici consultiis honoris arcana, honoris inquam illius quem, præter illa que sunt extrinsecus, sollicitudo manet omnium Ecclesiarum, super anxiiis rebus que sit tenenda sententia; antiquam scilicet regulam secuti, quam toto semper orbe mecum nostis esse servatam. Neque enim hoc vestram credo latere prudentiam, qui id etiam actione firmastis, scientes quòd per omnes provincias de apostolico fonte petentibus responsa semper emanent. Præsertim quoties fidei ratio ventilatur, arbitror omnes fratres & coepiscopos nostros non nisi ad Petrum, id est, sui nominis & honoris auctorem, referre debere, velut nunc retulit dilectio vestra, quod per totum mundum proficit Ecclesiis omnibus. Infrà: Gemino igitur bono caritas vestra fungetur. Nam & Canonum potiemini gratia servatorum, & beneficio vestro totus orbis tutabitur. Quinam sint illi canones, à quibus Relationum ordinem profectum scribit Innocen-*

tius, statim discutiamus; si tamen mihi per lectorem liceat alterum Innocentij locum laudare, quo jus istud Relationum ab antiqua traditione, ab ecclesiastica disciplina, & à patrum institutis divina sententia decretis apertissimè repetit, eâ nempe epistolâ qua ad Concilium Carthaginense rescripsit: *Antiquæ traditionis exempla servantes, & ecclesiasticæ memores disciplina, nostræ religionis vigorem non minùs nunc in consulendo, quàm antea cum pronuntiaretis, veneratione firmatis, qui ad nostrum referendum approbati esse iudicium, scientes quid apostolicæ sedi debeatur, cum omnes hoc loco positi ipsum sequi desideremus Apostolum, à quo episcopatus & tota auctoritas nominis hujus emerfit. Quem sequentes, tam mala jam damnare novimus, quàm probare laudanda; vel id verò quòd patrum instituta sacerdotali officio custodientes non censeatis esse calcanda; quòd illi non humana sed divina decreverit sententia; ut quidquid quamvis de disjunctis remotisque provinciis ageretur, non priùs ducerent finiendum, nisi ad sedis hujus notitiam perveniret, ut tota hujus auctoritate, justa que fuerit pronuntiatio firmaretur. Verba illa indefinita, Quidquid quamvis de remotis provinciis ageretur, non priùs ducerent finiendum, quàm ad sedis hujus notitiam perveniret, ad materiam, de qua agitur, coerceri debent atque restringi, juxta vulgatam Iuris definitionem; scilicet cum de rebus dubiis & anxiiis quæritur, ut idem Innocentius superiori epistola adnotavit.*

V. Præter controversias fidei, de rebus dubiæ disciplinæ ad sedem apostolicam referrebat: quia cum Ecclesiæ Occidentis nondum aliquo canone scripto tenerentur, sed tota ratio disciplinæ, consuetudine & usu quodam constaret, qui sincerius in Ecclesia Romana servabatur, inde sacræ politicæ forma velut à capite institutionum erat omnino repetenda. Quare cum Himerius Tarraconensis Episcopus de quibusdam disciplinæ articulis, qui Baptismum, Pœnitentiam, & Clericorum Monachorumque officia contingebant, Siricium Pontificem consulisset, ad Romanam Ecclesiam, inquit ille, utpote ad Caput tui Corporis retulisti. Quibus verbis debitam ex officio relationem esse significat. Responsa verò non antè dedit Consultationi Himerij, quàm in conventu fratrum sollicitus Relatio lecta fuisset; ut omnia diligentius tractarentur. Frequentissimus erat istarum Consultationum usus sub Damaso, ut nos docuit Hieronymus; & tempore Innocentij, qui Relationibus ab Episcopis Italia, Hispaniarum, & Illyrici missis respondit, & Consultationibus Episcoporum Gallicanorum; ut patet ex

E ij

Innoc. in ep. ad Aurelium.

Epist. 97. & 98. inter epistol. Augustini.

Aug. epist. 105.

Innoc. ep. ad Concil. Mil. que est 91. inter ep. Aug.

Siricius in epist. ad Himer. Tarac.